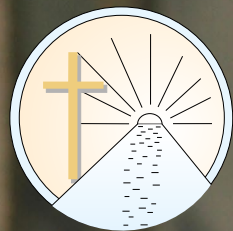

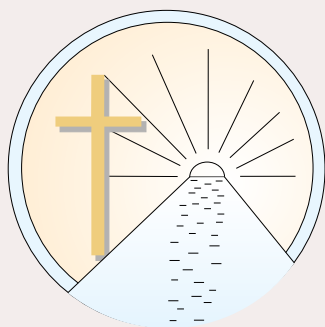
SIONS

Missionstidning

Nr 4/2025

Kristus är
uppstånden!

UTGIVARE
Laestadianernas
Fridsföreningars förbund r.f.

ANSVARIG REDAKTÖR
Vesa Pöyhtäri
Permosvängen 111
68600 Jakobstad
vesa.poyhtari@lff.fi
+358 44 217 5410

REDAKTIONSRÅD
Ida Snellman, Kristian Gädd-
näs, Magnus Enlund, Eva
Hagnäs, Karl-Henrik Snellman,
Joel Ahlvik

LAYOUT
Firma David Forsblom
Tfn +358 50 408 6989
david.l.e.forsblom@gmail.com

ISSN 1455-8882 (print)
ISSN 2490-0869 (web)

TRYCK
Forsberg Print&Package
Group Oy

SIONS

Missionstidning

Nr 4/2025

Fastetiden och påsk 4-5

Den gamla påsken avslutas
och den nya instiftas 6-7

Ett himmelskt rättsväsende: Kristi död och upp-
ståndelse blev människans livskälla 8-9

BARNATRO Jona och Jesus 10-11

LFF:s barnläger sommaren 2024 12-13

Sommarens läger 2025 14

UNGDOMSFLIK Att leva i stillhet
i väntan på påskens glädje 15-17

Ära ske Gud och Herren Krist 18

Kristus i Gamla testamentet
I: Var fanns Kristus i gamla förbundet 20-21

Treenigheten 22-23

Till minne av Hans Södö 24

VARDAGSTRO En lovsång till Gud 25

Annonser och information om
prenumerationer 26-27

Kommande helgdagar

Femte söndagen i fastan • JOH 11:47-53 • *Lidandets söndag*
Skärtorsdagen • LUK 22:14-22 • *Den heliga nattvarden*
Långfredagen • LUK 23:32-46 • *Guds Lamm*
Påskdagen • LUK 24:1-12 • *Kristus är uppstånden*
Annandag påsk • LUK 24:13-35 • *Mötet med den Uppståndne*
Första söndagen efter påsk • JOH 20:19-31 • *Uppståndelsens vittnen*

BEKÄNNELSESKRIFTERNA

Schmalkaldiska artiklar

Förteckning på de lärare och predikanter, som hava underskrivit Bekännelsen och dess Apologi etc. 1537

På uppdrag av de lysande furstar, ständer och städer, som bekänna sig till den evangeliska läran, hava vi ånyo genomgått artiklarna i den Bekännelse, som framlades för kejsaren vid mötet i Augsburg, och genom Guds nåd bekänna alla predikanter, vilka hava bevistat detta möte i Schmalkalden, enhälligt, att de tro och i sina församlingar lära i överensstämmelse med artiklarna i denna Bekännelse och dess Apologi. De bekänna även, att de gilla artikeln om påvens

makt och överhöghet och om biskoparnas makt och domsrätt, som vid detta möte i Schmalkalden framlagts för furstarna. Alltså underteckna följande sina namn.

Jag Johan Bugenhagen från Pommern D. undertecknar Augsburgska bekännelsens och dess Apologis artiklar och artikeln om påven, framlagd i Schmalkalden för furstarna.

Även jag Urban Regius D., superintendent över församlingarna i hertigdömet Lüneburg, undertecknar (följt av 33 undertecknare). +

MÖTESKALENDER

- 6.4 Näs
- 13.4 Närvilä, Lepplax
- 18.4 Risöhall (långfredagen)
- 19.4' Risöhall (påsklördagen)
- 20.4 Flynnängen (påskdagen)
- 21.4 Flynnängen (påsknandagen)
- 27.4 Bosund

Stilla veckans aktläsningar

Måndagen • LUK 22:39–62
Jesus i Getsemane

Tisdagen • LUK 22:63–23:12
Jesus förhörs

Onsdagen • LUK 23:13–31
Jesus döms

*Hårt har Herren tuktat mig,
men han utlämnade mig inte
åt döden. Öppna för mig rätt-
färdighetens portar, jag vill
gå in genom dem och tacka
Herren. Detta är Herrens port,
de rättfärdiga går in genom
den. Jag tackar dig för att
du svarade mig och blev min
frälsning. Stenen som husbyg-
garna förkastade har blivit
en hörnsten. Herren har gjort
den till detta, underbart är
det i våra ögon. Detta är da-
gen som Herren har gjort, låt
oss jubla och glädjas i dag!.*

PSALTAREN 118:18–24

Fastetiden och påsk

FASTETIDEN INLEDS PÅ ASKONSDAG och går in i den så kallade djupa fastan som slutar på skärtorsdagkväll. En av texterna som läses då kyrkan går in i den djupa fastan är från 1 Petr 2: *Kom till Honom, den levande stenen, som visserligen är förkastad av människor, men är utvald och dyrbar inför Gud. Och låt er själva som levande stenar byggas upp till ett andligt hus, ett heligt prästerskap, som skall bära fram andliga offer som Gud tack vare Jesus Kristus tar emot med glädje.*

I texten beskrivs Kristi storhet för oss. Han, den levande stenen, som är hörnstenen i hela byggnaden. Han blev förkastad av många människor redan då. Av människorna som inte ville ta emot evangeliet. På

samma sätt blir Han ännu förkastad av alla dem som inte vill ta emot Hans evangelium till sin egen frälsning. Att låta sig byggas upp till ett andligt hus innebär, att man vill tro på Hans ord och låta Ordet forma och fostra en till ett liv tillsammans med Jesus.

Fastetiden innebär förberedelse för långfredagens och påskens händelser. Vi förbereds inför Kristi lidande och försoning av våra synder. Kristi korsdöd, för vår skull, visar storheten i Hans kärlek mot oss människor. Vi som i oss själva är fallna syndare. Kärleken var så stor att Han, hela byggnadens hörnsten på vilken hela Guds hus är byggt, frivilligt gick i döden. Denna offergärning stämmer oss till stor ödmjukhet och stor tacksamhet till Gud och Hans Son, vår Frälsare och Herre.

Tillsammans med olika grupper har jag många gånger fått följa Jesu färd på palmsöndagen. Först ridande på en åsna nerför Oljeberget och sedan in i Jerusalem där Han gick in i templet. Då hyllades Jesus av stora människoskaror som sjöng Hosanna Davids son. Några dagar senare stod måhända samma människor och ropade: *Korsfäst, korsfäst*. Tunga var stegen för Honom med korset på sina axlar. Men kärleken till oss människor gjorde att Han offrade sig, för dina och mina synder. Han, den levande stenen, lämnade inte i graven utan Han lever i evighet. Genom tron på Honom får också vi leva i evig glädje hemma i himlen när vår tid här på jorden är till ända.

Då hon hörde Hans röst och kände den, så visste hon, detta är Herren Jesus Kristus. På samma sätt är det med oss som genom tron är förenade med Jesus. Vi känner Hans röst och vi vill följa Hans röst.

Påskmorgonen är kristenhetens största fest. Jesus Kristus, världens Frälsare, gick levande ur graven. Jesus gav också oss samma möjlighet, att genom tron på Honom också följa Honom i uppståndelsen. Kvinnorna som kom till graven för att smörja Jesu kropp fick se och uppleva stora saker. Stenen, som de hade bekymrat sig för var redan bortvältrad och änglar satt inne i graven och gav dem glädjebeskedet: *Han är inte här, Han har uppstått från de döda*. Evangelierna berättar om denna händelse från olika synvinklar men innehållet är det samma.

Johannes skriver i tjugonde kapitlet om Maria från Magdala. Maria stod utanför graven och grät. Hon kunde inte ta in det som blivit berättat åt henne. Maria hade ett speciellt förhållande till Jesus eftersom Han hade drivit ut de onda andarna ur henne och hon hade fått följa Honom sedan den dagen. När hon vände sig om stod Jesus levande framför henne. Hon kände honom inte. Kanske var det den stora sorgen som gjorde att hon inte kunde ta in det som hände, så hon frågar: *Herre om det är du som har fört bort Honom, så säg mig var du har lagt Honom så att jag kan hämta Honom*. Jesus sa endast ett ord, *Maria*, till henne och så kände hon Honom.

Då hon hörde Hans röst och kände den, så visste hon, detta är Herren Jesus Kristus. På samma sätt är det med oss som genom tron är förenade med Jesus. Vi känner Hans röst och vi vill följa Hans röst.

Ännu idag känner vi Hans, den gode Hedens röst, då Hans ord predikas enligt skrifterna. Den uppståndne Frälsaren le-

Albert Edelfelts målning föreställande Jesus och Maria från Magdala, återgivna i finländsk miljö.

ver och leder ännu sin hjord genom sitt Ord och sin Ande. Må Gud förkunna oss den nåden att vi ännu skulle ta vara på Hans ord så länge den hörs här i världen. Att vi, likt Maria, skulle känna igen vår Frälsare och Herre då Han kallar oss och vägleder oss genom sitt Ord och sin Ande.

Jag önskar alla tidningens läsare en välsignad påskhögtid. ✚

Stig-Erik Enkvist

Den gamla påskan avslutas och den nya instiftas

– »SÅ BÖR VI FIRA VÅR PÅSK, att vi lovar och prisar ...«

Så har Kristus hållit den gamla påskan med sina lärjungar och den måste man nu väl skilja från Kristi lekamens och blods sakrament. Det är sant, att man här åt och drack på samma sätt som i sakramentet. Men här är bröd och vin rätt och slätt, vari Kristus sagt farväl till det gamla judiska påskalammet och konunga- och prästadömet och predikan om och tacksägelsen för befrielsen ur Egypten. Men därefter förordnar och instiftar han ett nytt påskalam, ett nytt konunga- och prästadöme, en ny predikan och tacksägelse, vilket framgår av fortsättningen: »Och han tog ett bröd, tackade Gud, bröt det och gav åt dem och sade: 'Detta är min kropp, som utges för er. Gör detta till minne av mig.' På samma sätt tog han bågaren efter måltiden och sade: 'Den- na bägare är det nya förbundet i mitt blod, som utgjuts för er.'«

På så sätt instiftar Kristus sin lekamens och blods sakrament. Han tar helt enkelt bröd och vin och säger däröver orden: »Tagen, det är min lekamen. Dricken, det är mitt blod« eller »det är kalken, det nya förbundet i mitt blod. Gören det till min åmin-nelse.« Låt oss då öppna ögonen och spetsa öronen, så att vi riktigt säkert förstår dessa ord.

Här är alltså icke endast bröd och vin, utan brödet är hans lekamen, som han gi-ver att äta och vinet är hans blod eller det

nya förbundet i hans blod, som han giver att dricka. I kraft av dessa ord är brödet hans lekamen och vinet hans blod. Den som nu äter brödet, han får del av Kristi sanna leka-men och den som dricker av kalken, han får del av Kristi sanna blod, han må sedan vara värdig eller ovärdig.

INTE SVÅRT FÖR GUD

Detta bör man säkert tro. Alla kära krist-na bör giva Gud äran och bekänna, att vad Gud lovar, det kan han också göra, såsom också Paulus vittnar om Abraham, att den-ne gjorde så. Rom 4:21. Den som vill vara en kristen, han får inte göra som våra svär-mare och partiandar, som bekymrar sig så mycket för, hur det kan gå ihop, att brödet är Kristi lekamen och vinet Kristi blod. De vill med sitt förnuft mäta och begripa Gud och eftersom detta inte är rimligt för för-nuftet, så menar de, att Gud inte heller för-mår göra det.

Men varför skall man bekymra sig så mycket för detta. Även om man slet sig i stycken, så skulle man inte med sitt mänsk-liga förnuft kunna fatta Herren, vår Gud. Han är nämligen inte en sådan Gud, som låter sig mätas av vårt mänskliga förnuft, begripas och förstås. Hans ord och verk är icke heller lagda under det mänskliga för-nuftets dom. Kristus har ordnat och instif-tat allt på enklaste och älskligaste sätt. Hu-vudsaken är, att man rättar sig efter hans ord, hans instiftande och ordning.

SYNDARES MÅLTID

Till sådana människor, som känner sin synd och gärna vill bli henne kvitt, skall man säga, att de bör ta emot sakramentet och inte se det som en måltid, som man skall ängslas och vara rädd för utan som en ljuvlig och tröstefull måltid för fattiga, bedrövade själar. Det torde väl bero på gammal vana från påvedömet, att vi fruktar och bävar för detta sakrament. Men man bör undervisa de kristna om att gå dit med glädje, tillförsikt och tröst och säga: »Jag är en fattig syndare. Jag behöver hjälp och tröst. Jag vill gå till Herrens nattvard och bli befriad genom min käre Herres, Jesu Kristi, lekamen och blod. Ty därtill har han instiftat detta sakrament, att alla hungerande och törstande själar skall mättas och vederkvickas. Han kommer inte att fördöma, långt mindre att fördärva mig, om jag bara kommer på den räkningen, att jag vill bli välsignad och få hjälp och tröst.»

NYA TESTAMENTETS GUDSTJÄNST

Sådan är nu vår gudstjänst i nya testamentet, liksom judarna hade sin i gamla testamentet, för att vi, när vi tar emot sakramentet, skall med hjärta och mun predika och lära, att Kristus tagit oss fattiga syndare på sina axlar och genom sin lekamens offer utplånat och genom sitt blod fördränkt vår synd. Så bör vi fira vår påsk, att vi lovar och prisar den man, som heter Jesus Kristus, för hans stora förlösning och för det eviga konungarike och prästadöme, som han genom sin lekamen och sitt blod förvärvat och skänkt oss. Han allena har genom sig själv, genom sin lekamen och sitt blod övervunnit synd och död. Men nu skänker han oss allt det han förvärvat och till ett säkert tecken, en underpant och ett insegel ger han oss i nattvarden sin lekamen att äta och sitt blod att dricka. +

Martin Luther

Texten är en förkortad version av palmsöndagens betraktelse ur *Huspostilla*.

Ett himmelskt rätts- väsende

Kristi död
och uppståndelse
blev människans
livskälla

JESUS DÖMDES I EN JORDISK RÄTTEGÅNG

Rättegången av Jesus, i Jerusalem år 30 e. Kr., är den mest välkända rättegången i världen. Rättegångens ram skapades av både judisk och romersk rätt. Den judiska rätten var representerad genom Sanhedrin; den judiska riksdagen. Sanhedrin var till sin natur både andlig och jordisk och fattade beslut grundade på Mose lag. Ändå var den judiska rätten begränsad av Romarriket, vilket var representerat av landshövdingen Pilatus. Efter att Sanhedrin hade dömt Jesus till döden för hädelse, fördes Jesus till Pilatus där han anklagades för hädelse. En dödsdom krävdes. Pilatus ville inte döma, utan befria, Jesus. Pressen från Sanhedrins medlemmar var ändå hård och de tilltalade Pilatus att han skulle bli »kejsarens fiende« om han släppte Jesus. Pilatus gav med sig enligt åklagarnas vilja och lät rättsmord ske.

EN RÄTTEGÅNG I HIMLEN

Vid sidan av den jordiska rätten var Jesu liv och öde styrt av den himmelska rätten. Himmels domstol hade agerat och varit samlad redan ifrån syndafallet. I paradiset blev människan dömd på grund av synden, men det slutliga straffet blev inte implementerat i sin helhet. Endast det timliga straffet, den fysiska och andliga döden, blev förverkligat. Det slutliga straffet för synden blev fördröjt (Rom 3:25–26).

I den himmelska rättegången är det Gud själv som är domare. Rättegångens beslut, efter Adam och Evas synd och således också på grund av hela människosläktets synd, var styrt av Guds kärlek mot människorna. Guds kärlek påverkade den rättegången. För kärlekens skull fördröjde Gud straffet tills det skulle komma en person som kunde bära hela straffet, i stället för människorna. Uppgiften var över mänsklig möjlighet.

Det är bara Gud själv som kan vara en sådan försonare. Han kan försona människornas brott mot Hans egen vilja samt övervinna djävulen och dödens makt. Guds Son inledde sitt frälsningsarbete genom att bli människa. Där-

för att Jesus var syndfri måste Gud tillräkna människornas synder på Jesus. En profetisk bild av detta är templets syndoffer. För att skaffa försoning för Israels synder satte översteprästen sina händer på en bock och bekände Israels synder. Han satte synden på bokens axlar och bocken dödades. I denna bild var bocken ställföreträdare och led för andras synder.

Den Helige Ande har uppenbarat hur Guds Lamm Kristus blev gjort syndigt: *»Straffet blev lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi helade ... Men all vår skuld lade Herren på honom ... Det var Herrens vilja att slå honom och låta honom lida«* (Jes 53:5–6, 10). Detta vittnar Nya testamentet: *»För när tiden var inne, medan vi ännu var maktlösa, dog Kristus i de ogudaktigas ställe«* (Rom 5:6). *»Han som inte visste av synd, honom gjorde Gud till synd i vårt ställe, för att vi i honom skulle bli rättfärdiga inför Gud«* (2 Kor 5:21). Kristi ställföreträdande död var ett beslut från den himmelske rättegången. Jesus dömdes för att vi inte skulle bli dömda. Det skaffades en evig rättfärdighet för syndare, en salighet som håller i evighetens granskning. För dig betyder detta att du får vila i Kristi sår.

EN RÄTTEGÅNG TILL

Det ställföreträdande straffet av Guds offerlamm hade påverkan på ännu en rättegång. Detta innebär att människan är dömd rättfärdig tack vare offret. Vår rättfärdiggörelse uttrycktes med orden *»förklarar ... rättfärdiga«*, vilket är rättegångsspråket (Jes 53:11–12). Och lägg märke till, det är Lammet som förklarar människan rättfärdig: *»Genom den möda hans själ har utstått får han se och bli tillfreds. Genom sin kunskap förklarar min rättfärdige tjänare de många rättfärdiga, och han bär deras skulder«* (Jes 53:11). Även idag får du och jag ta del av den himmelska rättfärdiggörelsen. Den har för-

medlats till oss genom syndernas förlåtelse, som grundar sig på löftet i evangeliet, såsom Herren själv säger: *»Ta emot den helige Ande! Om ni förlåter någon hans synder så är de förlåtna, och om ni binder någon i hans synder så är han bunden«* (Joh 20:22–23).

»OCH NU LEVER INTE LÄNGRE JAG, UTAN KRISTUS LEVER I MIG«

Kristi död och uppståndelse är den Kristna lärans grundhändelser. Varje apostels förkunneelse har varit fokuserad på att åter och åter igen förkunna detta. Varje trossats har sitt ursprung i Kristi död och uppståndelse och har förklarats i ljuset av detta. Också det apostoliska församlinglivet har varit organiserat till att föra vidare denna gåva; Kristi död och uppståndelse. En troende i alla tider borde inte bygga sitt trosliv på något annat än vad Kristus har gjort (1 Kor 1:23; 14:3–5).

Gud vill frälsa. Han vill frälsa både kropp och själ. Därför har han förordnat att även vi måste dö, och uppstå från döden med Kristus, förenade till hans död och uppståndelse, redan här i tiden! Paulus tröstar och uppmanar oss: *»Då ni alltså har uppstått med Kristus, sök då det som är där ovan, där Kristus sitter på Guds högra sida. Tänk på det som är där ovan, inte på det som är på jorden. Ty ni har dött och ert liv är dolt med Kristus i Gud. När Kristus träder fram, han som är vårt liv, då skall också ni träda fram i härlighet tillsammans med honom. Döda därför era begär som hör jorden till: otukt, orenhet, lidelse, lusta, och girigheten som är avgudadyrkan«* (Kol 3:2–4).

Bröder och systrar i Kristus, ni är frälsta. *»Kristus är uppstånden! Ja, Han är sannerligen uppstånden!«* ✚

Vesa Pöyhtäri

Först publicerad i Sions Missionstidning 2020.

Jona och Jesus

PROFETEN JONA

Idag ska jag berätta om Jona som svaldes av en stor val. Har du hört den berättelsen? Den handlar om Jona, som var en *profet*. Profet betyder att han kunde tala med Gud och höra Guds röst. Profeten hade till uppgift att berätta åt människorna vad Gud ville säga till dem.

Profeten Jona fick i uppdrag att säga till människorna, som bodde i staden Nineve, att de skulle ångra sig och vända om på sin onda väg. Annars skulle deras stad förstöras. Fastän Jona var en profet ville han inte lyda Gud den här gången. I stället för att åka med båt till staden Nineve och varna människorna där, steg han på en annan båt som skulle resa åt helt andra hållet.

Men Gud visade att han verkligen ville att Jona skulle lyda. Det blev en stark storm på havet och båten som Jona reste med var nära att sjunka. Besättningen slängde saker överbord för att få båten lättare och de tänkte att stormen var ett straff från Gud. För att få veta vem av sjömännen som var orsaken till straffet, drogs det lott bland allas namn. Lotten föll på Jona. Jona visste också själv att han hade struntat i att lyda Gud och i stället gjort precis tvärt emot vad Gud hade sagt.

Ni vet säkert hur det gick. Besättningsmännen slängde Jona i sjön. Stormen lugnade sig. Jona skulle säkert ha drunknat men Gud sände otroligt nog en stor val som svalde Jona. Det berättas att Jona var i va-

lens mage i tre dagar. Han var i ett totalt mörker. Där var slemmigt och vått och säkert var Jona jätterädd. Efter tre dagar i valens mage spydde valen upp Jona igen på en strand. Han hade överlevt! Men vart tror du att Jona hade kommit? Just precis, till staden Nineve, dit Gud från början hade velat att Jona skulle resa. Den här gången gjorde Jona som Gud ville och varnade människorna i staden. Människorna ångrade sig från sin onda väg och bad Gud om förlåtelse. Gud förlät dem och deras stad blev inte förstörd.

På samma sätt som Jona var i valens mage i tre dagar, var

Jesus död i tre dagar. På samma sätt som Jona talade till Nineves folk och de blev räddade, talade Jesus till alla människor i världen och berättade att vi kan bli räddade.

PÅ VILKET SÄTT

HÖR JONA OCH JESUS IHOP?

Berättelsen om Jona är speciell, eftersom den ger en bild av det som Jesus gjorde på korset. Under *påskan* firar vi den kristna kyrkans viktigaste högtid, då Guds son offras på korset för dina och mina synder. Vi kommer ihåg långfredagen, när Jesus dog, och med glädje firar vi påskdagen, då Jesus uppstod från döden.

På samma sätt som Jona var i valens mage i tre dagar, var Jesus död i tre dagar. På samma sätt som Jona talade till Nineves folk och de blev räddade, talade Jesus till alla människor i världen och berättade att vi kan bli räddade. *Tro på Gud och tro på mig*, sade Jesus. *Den som tror på mig ska aldrig någonsin dö*, sa han. Det betyder inte att vi inte dör den vanliga jordiska döden, men det betyder att vi får ett evigt liv i himlen med Jesus.

Vi kan vara tacksamma och glada för att vi får tro på Jesus och det som han gjorde på korset. Vi är frälsta och räddade, för Jesu skull. Eftersom Jesus har gjort allt, behöver vi inte göra något.

Vi får bara tro att det är sant. +

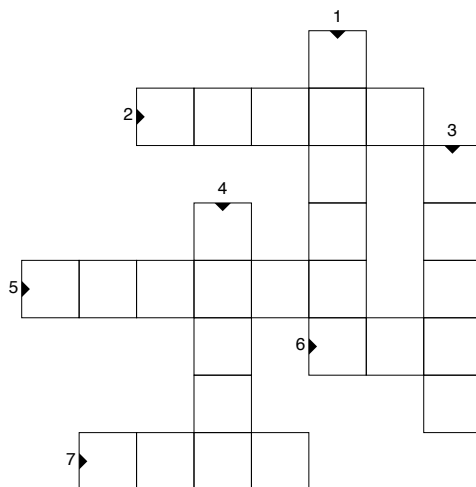
Eva Hagnäs

Korsord om Jona och valen

1. Jona var en ...
2. Det blåste upp en ...
3. Sjömännen kastade Jona i ...
4. Jonas berättelse påminner oss om ...
5. Så hette staden som Jona besökte.
6. Så många dagar var Jona i valens mage.
7. Då firar vi Jesus död och uppståndelse.

Använd dessa ord:

NINEVE, PROFET, STORM,
HAVET, PÅSK, TRE, JESUS.

LFF:s barnläger sommaren 2024

SOLEN ÄR VARM, sanden är skön och havet lockar till bad. Vid Pörkenäs lägerområde i Jakobstad pågår som bäst LFFs barnläger. Det handlar om sex olika läger och totalt cirka 350 barn som deltar. Nu är det onsdag och det fjärde lägret ska börja. Barnen kommer till lägergården bärande på väskor och sovsäckar. Deras blickar speglar förväntan och entusiasm. *Vilka kompisar kommer på läger i år? Vem ska jag dela rum med? När öppnar kiosken? Hurudant program ska vi ha?*

Johanna Mård och Linnéa Mård, ansvariga lägerledare för det pågående lägret, berättar att temat för sommarens alla barnläger är *Var inte rädd!* Flera ledare hade fått detta tema på sina hjärtan redan i början av planeringen. Därför var temat ett givet ämne att utgå från.

Daniel Kung ansvarar för Bibeltimmen och undervisar enligt lägrets tema *Var inte rädd!* Han inleder med ett ord från Jesaja 43:1: *»Men nu, så säger Herren, han som har skapat dig Jakob, han som har danat dig Israel: Var inte rädd, jag har återlöst dig. Jag har kallat dig vid namn, du är min.«*

Efter inledning övergår Bibeltimmen till att handla om berättelsen när Jesus stillar

stormen. Teman som tas upp är självbild, kompisar och hur oro/ängslan kan förvandlas till frid. Jesus vill att vi vänder oss till honom och ber om hjälp när livet stormar. Han kan och vill hjälpa. Avslutningsvis får barnen med sig ett ord från Johannes 14:27: *»Jag lämnar frid efter mig, min frid ger jag åt er. Jag ger er inte det som världen ger. Låt inte era hjärtan oroas och var inte ängsliga!«* Under Bibeltimmen sjunger barnen sånger som anknyter till temat och efteråt pysslar de ett eget designat korshalsband under ledning av Joel Gädde.

Vid sidan av ledda aktiviteter har barnen fritid. Ute vid klipporna sitter några flickor och har det skönt i kvällssolen. De har kommit på läger för att det är kul att vara med kompisar och hoppas få nya kompisar. En bit bort håller ett gäng på med volter och tricks medan några andra spelar »koppipallo«. I skogsdungen skymtar en vuxen och några barn när de rundar frisbeegolfbanan. I logementet sitter en pojke vid pianot. Inlevelsefullt spelar han sången O, vad sällhet då skall bli när Guds barn får komma hem. Runt pianot står ett gäng levnadsglada lägerkompisar och njuter av musiken. Några sjunger med i sången. Ett antal barn

springer efter varandra och ser ut att ha hittat på en tafattlek. I sofforna har en ledare satt sig ner för att spela sällskapsspel med några flickor och pojkar.

Varför kom ni på läger?

– För att få vara med kompisar, ha kul, få nya kompisar, spela koppipallo, simma, sova över, leka lekar, man gör så många olika saker, berättar barnen.

– Jag var på läger för två år sen och det var roligt. Så jag kom igen för att få flera kristna kompisar, berättar ett annat barn.

De ansvariga ledarna har förberett sommarens läger i flera månader. Till sin hjälp har de per läger cirka 25 hjälpledare samt nattvakter och föräldrar som hjälper till med korvgrillning. Men framförallt har de bett om att få hjälp av Gud. Ett läger är inget man ordnar utan bön om Guds omsorg och beskydd.

Efter att dagen blivit kväll och nattvakterna tagit över ansvaret för barnen samlas lägerledarna i kapellet. Dagen utvärderas och nödvändig information delges. Diskussionerna är givande och chipsen god. Många har positiva upplevelser av att vara på läger:

– Det är som en oas.

– Härligt att få omges av Guds ord, andliga sånger och kristen atmosfär i flera dagar.

– Som ett lag med Jesus i centrum.

– En paus från vardagen, då man får umgås med andra kristna och vara i en kristen gemenskap.

– Hela upplevelsen, minnen som skapas.

»Varför sku man inte fara på läger?« undrar ännu en lägerledare. Ja, det kan man fråga sig då man sitter i kapellet och får se och lyssna när barnen helhjärtat stämmer in i sångerna. Det är en glädje bortom vad ord kan beskriva.

På fredag, efter att köksorna serverat ännu en välsmakande lunch och barnen och ledarna mötts i en händelserik koppipallomatch, avslutas lägret med familjeandakt utgående från Psaltaren 23.

Inkommande sommar planerar LFF att ordna barnläger igen. Ifall du har möjlighet och är intresserad av att vara med som ledare, ta gärna chansen. Långtråkigt blir det inte! +

Maria Sundkvist

Lägersång under läger 4

Jesus älskar mig. Jesus älskar mig.

Jesus älskar mig, mig, mig, mig. Jesus älskar mig!

Jag får vara Guds barn. Jag får vara Guds barn.

Jag får vara Guds barn, barn, barn, barn. Jag får vara Guds barn.

Det är tryggt att få be. Det är tryggt att få be.

Det är tryggt att få be, be, be, be. Det är tryggt att få be.

Gud, Han hjälper mig. Gud, Han hjälper mig.

Gud, Han hjälper mig, mig, mig, mig. Gud, Han hjälper mig.

Prisad vare Du! Prisad vare Du!

Prisad vare Du, Du, Du, Du. Prisad vare Du!

Jesus älskar mig. Jesus älskar mig.

Jesus älskar mig, mig, mig, mig. Jesus älskar mig!

Sommarens läger 2025

LFF ordnar barnläger även detta år i juli på Pörkenäs lägergård. I år har vi fyra barnläger och ett läger för ungdomar och vuxna med specialbehov. Anmälningsslänkarna för barnlägren öppnas i tur och ordning från och med 12.5 (se anmälningstider nedan).

LFF:S LÄGER ORDNAS ENLIGT FÖLJANDE:

- Barnläger 1 (för barn födda 2016–2017) • 19.7
- Barnläger 2 (för barn födda 2014–2015) • 20–21.7
- Barnläger 3 (för barn födda 2012–2013) • 21–23.7
- Barnläger 4 (för barn födda 2012–2015) • 25–27.7
- Förskriftskolläger (för födda 2011) • 23–25.7
- Specialläger (för ungdomar och vuxna) • 1–3.7

ANMÄLNINGSTIDER:

- Barnläger 1 • 12–19.5
 - Barnläger 2 • 13–20.5
 - Barnläger 3 • 14–21.5
 - Barnläger 4 • 15–22.5
 - Förskriftsskolläger • 16–23.5
 - Specialläge • anmälningsslänk är redan öppen.
- Anmälningarna öppnas kl. 18.00 och görs via LFF:s webbplats.*

LEDARE BEHÖVS TILL LÄGREN!

Du som är över 16 år eller ung vuxen/förälder som är intresserad av att delta på lägret för barnens bästa, får gärna komma med på läger som hjälpledare. Du är viktig och behövs! Anmälningsslänk publiceras på LFF:s hemsida senare.

Håll utkik efter mer information på LFF:s hemsida!

Att leva i stillhet i väntan på påskens glädje

GUDS FRID, UNGDOMAR! När ni får denna tidning i handen är det sannolikt att ni är mitt inne i fastetiden. Ni får då möjlighet att slå följe med Jesus och börja gå upp mot Jerusalem och ta del av Kristi lidandes väg. I den här artikeln ska vi stilla oss kring fastan och fastetiden.

I fastetiden får vi stilla oss och låta Kristi lidandes väg bli personlig. I en fastetidspsalm, nummer 84 vers 2–3, sjunger vi:

Frälsare – de dunkla blom
stilla jag begrundar
medan åter lidandets
fastetider stundar.

Jag har inte älskat nog,
inte offrat livet.
Ändå är mig mer än liv
i dig, Kristus, givet.

Aspekten *Det var för min skull* får under fastetiden riktigt tränga in i hjärtat. Detta kan man göra genom att tidvis avhålla sig från t.ex. mat eller andra i sig goda saker som tar ens tid, för att istället bereda tid för det som är det allra viktigaste. För att belysa fastan ska vi se på ett ställe där Jesus blir tillfrågad varför hans lärjungar inte fastar. Det är från Matteus 6:33–35: *Johannes lärjungar fas-*

tar ofta och ber böner, likaså fariséernas, men dina äter och dricker. Jesus sade till dem: Ni kan väl inte få bröllopsgästerna att fasta medan brudgummen är hos dem? Men det ska komma dagar då brudgummen tas ifrån dem, och då under de dagarna kommer de att fasta.

I det nya förbundet finns inget uttryckligt krav på att fasta, men det verkar ha varit ganska vanligt med fasta på Jesu tid. Jesus själv fastade i fyrtio dagar. I vår tid ser det återigen ut ha blivit inne att fasta. Man talar om bevisbara goda effekter på den kroppsliga hälsan och inget fel i det, så länge det inte leder till en ohälsosam kroppsfixering. Men varför fastar en kristen, i första hand? Varför skulle man avhålla sig från något som är gott? Mat och dryck är ju goda saker som Gud ger oss.

I det nya förbundet finns inget uttryckligt krav på att fasta, men det verkar ha varit ganska vanligt med fasta på Jesu tid.

Jesus, Guds
Son, avstod från
livet i den him-
melska härlig-

heten för att komma ner
till jorden och ta mänsklig
gestalt för vår skull. Kan-
ske också du och jag kan
avstå från något gott för att
ge till andra.

ATT FASTA FÖR ATT GE TID FÖR GUDS ORD

Bo Giertz skriver i sin kommentar till bibelstället här ovanför: »De som nu glädder sig skall få vara med om sållningstider och förföljelsetider, då deras tro ställs på prov. Och då kan också fastan vara ett medel att bestå i frestelsen. Det är tydligt att Jesus här ger en anvisning, som ständigt på nytt kommer att bli aktuell för hans lärjungar. Till ett kristet liv hör också den fasta som består i att man frivilligt avstår från goda ting som i och för sig är tillåtna, och gör det för att kunna samla all sin kraft kring det enda nödvändiga.«

Om du fastar ska du frivilligt klarlägga ett rimligt mål med fastan för just dig. Din situation kan skilja sig från din granne. Barnen och yngre tonåringarna ska självklart äta lika näringsrikt som vanligt och vet man med sig att man inte kan fasta av olika orsaker ska man inte göra det. Bo Giertz skrev ju också att fastandet görs »för att kunna samla sin kraft kring det enda nödvändiga«. Med orden som han använder är det mycket möjligt

att han refererar till händelsen med Marta och Maria (Se: Luk 10:38–42). När man som kristen avhåller sig från något borde det göras med syfte att istället ge tid med Gud i bön och andakt, att läsa och lyssna till ordet. En viktig sak under fastetiden kan för oss ungdomar vara att kraftigt reducera tiden framför telefonskärmen. Ett oändligt scrollande kan bytas ut till att ge tid för stilla stunder vid Jesu fötter. Det kan också vara viktigt att sakta ner på takten i vardagen. Ta gärna fram din Bibel och läs bibelstället från Lukasevangeliet här ovanför och låt budskapet sjunka in.

Ingen kan tvinga någon att fasta. Som kristna är vi fria när det gäller matregler (Se: Rom 14:3–4). Du behöver inte uppleva fastande som en tung, lagisk börda, utan du kan se det som ett potentiellt redskap som kan tjäna ett gott syfte. Du kan ersätta kvällssmörgåsen med att istället tugga på det livgivande ordet. Vi påminns då om Jesu ord: *Människan lever inte bara av bröd, utan av varje ord som utgår från Guds mun* (Matt 4:4). Du fastar inte för att stiga i människors ögon, inte heller för att stiga i Guds ögon. Gud ser till hjärtat. Jesu lidande, som vi påminns om i fastetider, visar utom allt tvivel att människan är beroende

Du behöver inte uppleva fastande som en tung, lagisk börda, utan du kan se det som ett potentiellt redskap som kan tjäna ett gott syfte.

av enbart Guds nåd för sin frälsning. Att Jesus fick ta vår plats och lida i vårt ställe är precis det budskap som vi tuggar lite extra på i fastan.

DET GODA SOM JAG AVSTÅR FRÅN, KANSKE KAN GLÄDJA NÅGON ANNAN

I andra hand kan fastandet ge mera tid för familj, vänner och kanske till och med för att hälsa på grannar som man bara glömt bort i den annars så stressfyllda vardagen. Du behöver inte lägga tunga, omöjliga bördor på dig själv när det gäller att fasta från mat. Kanske kan du avstå från 1–2 mål mat i veckan och välja bort att äta ute under fastetiden, och vips så har du sparat undan lite pengar för att ge till någon i behov.

Jesus, Guds Son, avstod från livet i den himmelska härligheten för att komma ner till jorden och ta mänsklig gestalt för vår skull. Kanske också du och jag kan avstå från något gott för att ge till andra. Om du ger en gåva till någon så är det Gud som genom din hand delar av sitt dagliga bröd till andra. Om Gud ger oss arbete och välbefinnande så får vi samtidigt dela av hans goda till Guds rikes arbete, men också till nödställda i behov av hjälp och stöd. Har du inte pengar så kanske du kan ge någon av din tid, vilket blir allt ovanligare i vårt höghastighetssamhälle.

Till sist: Låt Guds ords kärleksfulla budskap om det enda som är nödvändigt nå dina öron och tränga ner i ditt hjärta: »Jag har inte älskat nog, inte offrat livet. Ändå är mig mer än liv i dig, Kristus, givet«. Grip tag om förlåtelsen som bjuds ut för Kristi skull. När ordet så får verka får du lita på att dina läppar, händer och fötter står i Guds och människors tjänst under faste- och påsktiden.

Välsignad fortsatt fastetid! ✚

Kevin Nyfelt, ungdomsarbetsledare

Ära ske Gud och Herren Krist

1. Ära ske Gud och Herren Krist,
som döden övervann till sist
och blev vår hjälp mot synd och brist.
Halleluja, halleluja, halleluja!

2. Sitt offer Jesus villigt gav
och när han uppstod ur sin grav
vår synd blev sänkt i nådens hav.
Halleluja, halleluja, halleluja!

3. Du träder fram i segerskrud,
du dödens Herre, livets Gud,
och världen fylls av lovsångsljud.
Halleluja, halleluja, halleluja!

4. Uppväck oss, Herre, från vår död,
befria oss från själens nöd
och tänd oss med din Andes glöd.
Halleluja, halleluja, halleluja!

5. Du sänder ut ditt folk på jord
med segerns bud och nådens ord,
du för oss dukar livets bord.
Halleluja, halleluja, halleluja!

6. I himlens sal skall vi en gång,
frigjorda från allt jordiskt tvång,
fullborda påskens segersång.
Halleluja, halleluja, halleluja!

Psalmboken nr 93

Uppståndne Kristus,
du är Ordet och allt
blev till genom dig.
Världen fick ljus och hopp.
Syndafallet förde dödens
skugga in i världen,
men du övervann döden.
Påskmorgonen lyser
av din härlighet.
Fördriv mörkret
ur våra hjärtan,
tänd påskens ljus i oss.
Låt tron, hoppet
och kärleken bryta fram.
Dig vare ära i evighet.

Detta
fullbordas
när Jesus,
det felfria

lammet, offras på
samma berg.

BILD: DANIEL SANDVIK • UNSPLASH.COM

Kristus i Gamla testamentet

DEL 1: VAR FANNS KRISTUS I GAMLA FÖRBUNDET?

EN VANLIG UPPFATTNING ÄR att Gamla testamentet var den period då Gud Fadern framför allt agerade, att Sonen sedan trädde fram när tiden var inne, och att vi därefter – sedan Kristus återvänt till himlen och satt sig på Faderns högra sida – lever i Andens tid. Även om detta kan låta fromt stämmer det inte riktigt med vad Bibeln själv berättar. Redan i skapelseberättelsen möter vi Anden och i Johannesevangeliets första kapitel läser vi att Sonen var närvarande i skapelsen. Läser vi vidare i Nya testamentet verkar det också vara klart att det inte bara profeterats om Kristus i GT, utan att Han också var närvarande innan inkarnationen på olika sätt. Till exempel beskrivs han som Klippan som följde Israels folk i öknen (1

Kor 10:4) och enligt Judas brev, vers 5, ledde Han folket genom moln- och eldstoden.

MESSIAS – LÖFTENAS MAN

I Gamla testamentet talar Gud gång på gång till människorna och ger löften. Redan i samband med syndafallet, när Adam och Eva faller i synd, ger Gud dem ett av de tidigaste löfterna om frälsning: en avkomma från kvinnan ska en dag krossa ormens huvud. Eva verkar ha fäst stort hopp vid detta löfte. När hon föder sin första son (1 Mos 4:1) utbrister hon: *Jag har fått en man från Herren*. Men den förstfödde, Kain, blir inte den utlovade Messias – i stället dräper han sin bror Abel. Han för med sig död i stället för liv.

Trots detta fortsätter Guds löften att återkomma. När Gud sluter ett förbund med Abraham ligger förbundets kärna i att alla folk på jorden ska bli välsignade genom Abrahams efterkomma. I 2 Samuelsboken 7 lovar Gud vidare att en avkomling till David ska komma. Om denne avkomling säger Gud: *Jag ska vara hans Far, och han ska vara min Son*. Vidare lovar Gud att denne ska sitta på Davids tron för evigt. Efter Davids son Salomo splittrades riket och efter några hundra år fanns ingenting kvar av detta stora kungadöme. Hade Gud glömt sitt löfte? Nej, han syftade på den kommande Messias, den som förkunnar: *Jag har fått all makt i himlen och på jorden* (Matt 28:18).

MESSIAS – FÖREBILDERNAS MAN

I Gamla testamentet ser vi redan tidigt hur Kristus är närvarande i form av olika förebilder eller »typer«, som alla pekar fram mot Jesus och det verk han skulle utföra. Ett tydligt exempel är de många offer som bars fram för att försona människan med Gud. I 3 Moseboken 17:11 står det att livet finns i blodet, och att det därför är blodet som bringar försoning. Ser vi efter var det första offret i Bibeln nämns, finner vi det överraskande nog redan i berättelsen om syndafallet.

Av Adams och Evas synd kan man urskilja tre saker: (1) de blir rädda och gömmer sig, (2) de bryter mot Guds befallning och förtjänar därmed döden och evig skilsmässa från honom och (3) de skäms för att de är nakna.

När Gud möter Adam och Eva efter syndafallet märker vi också hans kärlek. Han lämnar dem inte åt döden utan förlåter på dessa tre sätt: (1) Han ger ett löfte om att det ska komma en annan som tar deras straff, (2) Han talar till deras rädsla och lovar att den ondes makt kommer att krossas och (3) Han skyler deras skam genom att ge

dem kläder av skinn – och därmed har det första djuroffret ägt rum.

Hos de östliga kyrkofäderna, men också i Gamla testamentet, är detta en vanlig bild för offret. I Galaterbrevet 3:27 knyter också Paulus an till detta när han säger att vi har blivit iklädda Kristus i dopet. Så får vi del av Guds fullkomliga offer.

Ett annat exempel är påskalammet. När Israels folk skulle befrias från slaveriet i Egypten fick de instruktioner om att slakta ett felfritt lamm och stryka blodet på dörrposterna. Där blodets tecken fanns, gick dödsängeln förbi. Ett liv offrades så att ett annat kunde räddas. I Nya testamentet kallas Jesus för: *Guds lamm, som tar bort världens synd*. Den som tror på honom är märkt med lammets blod och där blodet syns går dödsängeln förbi.

Prästadömet i Gamla testamentet är också en förebild. Hebreerbrevet beskriver Jesus som den sanne översteprästen som både frambar ett offer och som själv var offret för våra synder. Andra gestalter i GT pekar också fram mot Kristus. Hebreerbrevets författare liknar Jesus vid Melkisedek – en överstepräst *utan* början och slut. En annan tydlig förebild är när Abraham får uppdraget att offra sin son Isak. Gud griper in och skonar Isak, medan Gud en dag ska förse oss med ett fullkomliga offer. Detta fullbordas när Jesus, *det felfria lammet*, offras på samma berg. En sista förebild är Josef, som såldes till slaveri och förklarades död för sin far. I slutet berättas dock hur Gud använde dennes »död« för att ge världen liv. Detta är påskens budskap, där Guds ende Son dör för att ge världen liv.

I nästa del ska vi se vidare på hur Kristus uppenbarar sig i synlig gestalt i Gamla testamentet. Till dess, en välsignad påsktid! ✚

Toni Heikkilä

IKON AV ANDREI RUBLOV (CA. 1360–1430)

Treenigheten

SOM KRISTNA TROR VI PÅ en treenig Gud. Men vad betyder det? Och vem är i den treenigheten? Fadern, Sonen och den Helige Ande. Tre olika personer men ändå samma.

När Gud gav lagens tavlor åt Mose så fanns där lagen om att tro på en enda Gud. I Jesaja 45:5 säger Gud: *Jag är Herren, och det finns ingen annan. Utom mig finns ingen Gud.*

Gud är vår skapare. Han har alltid funnits och kommer att finnas i evig tid (Ps 93). Människan har ett skapelsedatum, det har inte vår Gud. Gud är den samma genom hela bibeln (Mal 3:6). Gud skapade människan till sin avbild. Men han gav oss också den fria viljan (Gal 6:7–8). Och med den viljan valde människan syndens väg. Redan vid syndafallet kom Gud med löftet om

räddning till våra första föräldrar. Genom Gamla testamentets profetior och skuggbilder får vi lära känna vår Frälsare som skulle komma.

Jesus, sonen, som Gud sände till oss som en liten baby. Han blev inte skapad, utan Gud sände honom som sin enfödde son hit till jorden (Kol 1:15–20). Han kom till jorden som en människa, fullständigt synlig och konkret och rörde sig bland människor för att uppenbara Guds vilja (Luk 19:10). Jesus dog i vårt ställe och tog våra synder på sig för att vi ska få evigt liv. Jesus är vår bästa vän och genom att följa hans exempel i vår kristna vandring får hans ljus lysa genom oss till andra människor. Jesus säger på flera ställen orden: *Jag Är*. De orden använde även Gud i Gamla testamentet när han talade med människor.

När Jesus steg upp till himmelen så sade han åt lärjungarna att den Helige Ande kommer (Apg 1:8). Den Helige Ande är den osynliga kraften som verkar i världen, i våra hjärtan och våra liv och leder människor till tro (Joh 14:25–26). Gud har sänt oss den Helige Ande, bl.a. som hjälparen. Den troende får den Helige Ande som gåva. Anden vägleder oss att göra val som följer Bibelns ord och Anden påminner oss när vi syndat och gjort fel (Gal 5:16). Anden kan uppmana oss att göra något för en medmänniska eller ge oss olika tilltal.

Gud är tre olika personer; Fadern, Sonen och Anden.

Men ändå en och samma Gud. Treenigheten är komplex och lite av ett mysterium för oss människor att förstå.

Som kristna tror vi på en treenig Gud. Men vad betyder det? Och vem är i den treenigheten?

Jesus lärde sina lärjungar att be: *Fader vår som är i himmelen* (Matt 6:9). Vid bön, när vi knäpper våra händer, får vi be till vår Gud i himmelen. Och då får vi be i Jesu namn. Jesus bad att inte hans vilja skulle ske, utan Guds vilja (Luk 22:42).

När vi samlas kring ordet, i bön, till bibelstudier, till gudstjänst eller annan gemenskap tillsammans med kristna, då får vi be att den Helige Ande ska leda samtalen och hjälpa oss i bönerna (Rom 8:26–28).

I Matteusevangeliet har vi hela treenigheten på ett ställe: Jesus blev döpt, Guds ande kom ner som en duva och en röst från himlen sa att: *detta är min älskade son* (Matt 3:16–17).

Jesus har lärt oss att vi ska döpa i den treeniga Gudens namn: Faderns, Sonens och den Helige Andes namn (Matt 28:19).

Gud är tre olika personer; Fadern, Sonen och Anden. Men ändå en och samma Gud. Treenigheten är komplex och lite av ett mysterium för oss människor att förstå. Att tro på Jesu försoningsverk är inte beroende av att vi förstår alla mysterier i Guds väsen. Gud kallar oss att tro och följa, och det är genom denna tro, inte genom vårt eget förstånd, som vi får del av Hans nåd och frälsning.

Må nu hoppets Gud fylla er med all glädje och frid i tron, så att ni överflödar i hoppet genom den Helige Andes kraft (Rom 15:13). ✚

Hilma Mård

Till minne av Hans Södö

HANS HÅKAN VALDEMAR SÖDÖ föddes den 4 juni 1949. Han växte upp vid Punsare i Ytteresse. Till familjen hörde far Åke, mor Aine och 9 barn. I familjen fanns också en kristen dräng som tog med barnen till Punsar bönehus där de fick lära känna barnavännen Jesus. På den här tiden var Aine och Åke inte bekännande kristna men senare fick de nåd till bättring.

Pappa Hans var en social person redan från liten och tidigt fick pappa och syskonen lära sig att arbeta. Efter militären började pappa jobba vid Bärklars såg och senare jobbade han som arbetsledare vid Elho i 35 år.

Så småningom träffade han sin blivande fru Doris och efter en kort tids sällskapande gifte de sig och fick 7 barn. Tid med familjen och arbete var viktigt för pappa. På fritiden var vi ofta ute i naturen. Vi plockade bär, fiskade och umgicks vid villan. Jakt och fiske var pappas stora intressen. Vårt barndomshem var en ofta besökt plats av nejdens ungdomar. Där var kaffepannan varm och många diskussioner på gång. Pappa var ofta med i diskussionerna. Pappa tyckte också mycket om barn. Han trivdes med barn och barnbarn runt omkring sig.

För pappa och mamma har det varit viktigt att ta med oss barn till söndagsskolan och sammankomsterna. Pappa brukade ofta säga: gör det lilla du kan gör det villigt och glatt och han ville att vi skulle hjälpas åt i familjen. En annan sak som han ofta sa var: låt inte solen gå ner över er vrede. Han ville att vi skulle leva med ett förlåtande hjärta.

När krafterna avtog fick pappa flytta in till avdelning Alina vid Pedersheim, men han fick ändå åka hem så ofta som möjligt. På Pedersheim bodde pappa ca 1 år innan han fick flytta till himlen. Vi turades om att vara med pappa och mamma satt troget vid pappas sida tills han somnade in. Pappa fick hembud 9.1.2024.

20.1.2024, en iskall vinterdag, jordfästes pappa i Esse kyrka av Komulainen. Efteråt ordnades minnesstund vid Punsar bönehus.

Tack Gud för den kärlek och omsorg vi fått äga genom vår pappa. ✚

Fru Doris och barnen med familjerna

En lovsång till Gud

BILD: DAVID FORSBLOM

»JAG VILL GÖRA MITT LIV till en lovsång till dig, där var ton skall en hyllning till dig bära«. Dessa fina ord, från en känd sång, berättar om hur optimal vår relation till Gud kan vara. De toner, den livsmelodi som vi erfar i livet kan levas i harmoni.

Många av oss känner till olika slags kompositörer som komponerat flera vackra opus och melodier. När man tänker på den mångfald av musikalitet som existerat under våra liv och århundraden tillbaka kan man bli förundrad. Vem kan stå bakom dessa underverk? Gud har skapat musiken, inte bara lovsånger vi sjunger i kyrkor och bönehus. Detta är ett tecken på Guds storhet.

Den sång jag i början citerade handlar också om helgelse. Vi får ära Gud med våra liv. Han har satt gåvor i oss som vi bör för-

valta. När vi stiger in i vår kallelse, då lever vi samtidigt ut de egenskaper som Gud utrustat var och en av oss med. Samtidigt får våra liv levas i en så fin melodi där Gud Fader fungerar som vår kapellmästare. Varje människa här på jorden har något att bidra med. Vi människor är kompositörer i våra egna liv och var och en har en riktigt egen, vacker, särskild melodi att komponera.

Den egna livsmelodin går genom moll och dur och så skall det få vara. Gitarrsträngarna ska få dallra skilt från varandra, i takt, men på sitt eget sätt. På så vis får varje utmaning och varje seger vi upplever i livet fungera som en hyllning till den store kapellmästaren, Gud Skaparen. +

Magnus Enlund

Möteskalender sommaren 2025

JUNI

- 6–8.6 • Pingstmöte i Bosund (LFF)
- 14–15.6 • Finskspråkigt sommarmöte i Pahkala (LYRS)
- 20–22.6 • Midsommarmöte i Muonio (LYRS)
- 20–22.6 • Midsommarmöte i Kalajoki (LYRS)
- 27–29.6 • Sommarmöte i Ylivieska (LYRS)

JULI

- 4–6.7 • Sommarfest i Rovaniemi (LYRS)
- 4–6.7 • Sommarmöte i Haparanda (SWE)
- 10–13.7 • Sommarmöte i Esse (LFF)
- 25–27.7 • Sommarmöte i Juhonpieti/Erkkheikki (SWE)

AUGUSTI

- 2–3.8 • Sommarmöte i Himango (LYRS)
- 8–10.8 • Sommarmöte i Kållby (LFF)
- 16–17.8 • Sommarmöte i Oulu (LYRS)

*Herren är min herde,
mig skall intet fattas.
Han låter mig vila på
gröna ängar, han för
mig till vatten där
jag finner ro.*

Psaltaren 23:1–2

Försommarstormöte i Haparanda

Tvåspråkigt sommarmöte ordnas om
Gud så vill i Haparanda den 4–6 juli
2025 på Kuben området. Alla är hjärt-
ligt välkomna!

Haparanda fridsförbund

Mer information: <https://www.kyrktoget.se/haparanda.fridsforbund>

Rauhan Sanan Suvijuhlat (LYRS)

Paikka: Rovaniemi, Santasport Lapin
Urheilupuisto (Hiihtomajantie 2). Ter-
vetuloa!

Info: <https://lyrs.fi/tapahtumat/suvijuhlat-rovaniemella/>

Prenumerationer

PRISER

Finland

Prenumeration: 40 euro

Gåvoprenumeration: 24 euro

Sverige

Prenumeration: 43 euro

Gåvoprenumeration: 26 euro

Obs! Betalningarna i euro.

Norge

Prenumeration: 43 euro

Gåvoprenumeration: 26 euro

Obs! Betalningarna i euro.

Övriga

Prenumeration: 43 euro + porto

Obs! Betalningarna i euro.

Sions Jultidning ingår i prenumerationspriset.

LFF erbjuder tidningen gratis

under ett år till nygifta par.

PRENUMERATIONER I FINLAND

Adresskorrigeringar/register

+358 44 977 5374 (genom textmeddelande)

• elin.nyfelt@lff.fi

Obs! Flyttningsanmälan till Magistraten

gäller enbart officiella instanser, inte tidnings-
prenumerationer.

PRENUMERATIONER I SVERIGE

Hans Rahkola, Piponsvägen 10,

95334 Haparanda

+46 70 242 2766 • hans.rahkola@gmail.com

PRENUMERATIONER I NORGE

Sara Olsen, Borrassveien 17, 9517 Alta

+47 91165805

FAKTURERING

Antero Heikkilä

+358 500 260 539 • antero.heikkila@multi.fi

TALTIDNING

Sions Missionstidning finns även som taltidning
på CD. Prenumerationspriset är detsamma

som för papperstidningen. Kontaktperson

för taltidningen är Vesa Pöyhtäri:

+358 44 217 5410 • vesa.poyhtari@lff.fi

Detta är mitt blod, förbundsblodet,
som är utgjutet för många
till syndernas förlåtelse.

Matteusevangeliet 26:28

